

F. t. l. vedr. registreringsafgiftsloven m.v.

relse. Genoptagelse kan dog kun ske, hvis klageren er enig deri.

Efter stk. 6 kan motorankenævnet uanset klagens formulering foretage afledte ændringer. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis klagen er formuleret som en klage over omfanget af det tilbehør, der er til bilen. Her kan motorankenævnet i sin prøvelse ikke bundet til kun at tage stilling til spørgsmålet om tilbehør, men kan efterprøve den samlede værdifastsættelse af bilen. Motorankenævnet kan endvidere forhøje en påklaget værdifastsættelse, hvis der i øvrigt er grundlag herfor.

Nærmere regler for et motorankenævns behandling af en klage vil blive fastsat i en forretningsorden for motorankenævnene.

Til nr. 15

Bestemmelsen er en redaktionel følge af, at ansvaret for registrering af motorkøretøjer er overført fra justitsministeren til skatteministeren i forbindelse med beslutningen om at indføre digital motorregistrering, jf. bekendtgørelse nr. 209 af 21. marts 2005 om ændring i forretningsernes fordeling mellem ministrene.

Til nr. 16

Bestemmelsen er en sammenskrivning af den gældende § 13, stk. 2, og § 25, stk. 1, 2. pkt., i registreringsafgiftsloven.

Efter § 13, stk. 2, skal køber, sælger samt leverandører af køretøjer eller dele til fremstilling af køretøjer efter anmodning fra vurderingsmændene give oplysninger til brug ved vurderingsmændenes fastsættelse af et køretøjs afgiftspligtige værdi.

Efter § 25, stk. 1, 2. pkt., skal enhver køber og sælger af køretøjer efter anmodning give de statslige told- og skattemyndigheder de nødvendige oplysninger til brug ved beregningen af afgiften.

Efter bestemmelsen udvides oplysningspligten for leverandører af køretøjer eller dele til fremstilling af køretøjer fra kun at gælde oplysninger til brug for de afgørelser, vurderingsmændene hidtil har truffet i første instans eller som klageinstans, jf. ovenfor under de almindelige bemærkninger, punkt 2.1., til at omfatte oplysninger til brug for alle afgørelser i første instans om beregning af registreringsafgift.

Til nr. 17

Bestemmelsen er en redaktionel følge af forslaget under nr. 14.

193 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

Til § 2

Til nr. 1

Efter bestemmelsen kan Skatterådet ændre en afgørelse, truffet af et motorankenævn, hvis afgørelsen er åbenbart ulovlig.

Til nr. 2

Efter bestemmelsen kan afgørelser, truffet af motorankenævn, påklages til Landsskatteretten.

Til nr. 3 og 4

Efter bestemmelserne udnævnes der 4 særligt motorsagkyndige retsmedlemmer, og en suppleant for hver af disse, til afgørelse af klager over afgørelser efter lov om registrering af motorkøretøjer mv.

Til nr. 5

Efter bestemmelsen skal der ikke udarbejdes en sagsfremstilling og foretages høring efter § 19, stk. 1-3, før der træffes en afgørelse i sager, der kan påklages til motorankenævn.

Til nr. 6

Efter bestemmelsen skal der ikke betales for at klage til Landsskatteretten over en afgørelse truffet af et motorankenævn.

Til nr. 7

Efter bestemmelsen kan der ikke udmeldes syn og skøn i landsskatteretssager om værdifastsættelse af køretøjer efter lov om registrering af motorkøretøjer mv.

Til § 3

Ifølge opkrævningslovens § 18, stk. 1, kan sager om overtrædelse af opkrævningsloven, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, i visse tilfælde afgøres administrativt, det vil sige uden retslig forfølgning. Opkrævningslovens § 18, stk. 4, der omhandler inddrivelse af disse administrative bøder, blev ved lov nr. 430 af 6. juni 2005 nyaffattet i forbindelse med samlingen af den offentlige restanceinndrivelse i Skatteministeriet. Ved en fejl faldt 2. punktum, hvorefter inddrivelse af administrativt afgjorte bøder kan ske ved lønindeholdelse og udpantning, ud af bestemmelsen.

Konsekvensen er, at der fra og med den 1. november 2005 ikke kan iværksættes lønindeholdelse med henblik på inddrivelse af disse bøder, og at eventuelle verserende lønindeholdelser ikke kan opretholdes. Tilsvarende kan der ikke fra dette tidspunkt foretages udpantning af restanceinddrivelsesmyndighedens